

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 10791 van 29 april 2008
in de zaak RvV 19537 / II

In zake: [REDACTED]

Gekozen woonplaats: op het kantoor van advocaat P. Meulemans
Koningin Astridlaan 143
2800 Mechelen

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse zaken, thans de minister van Migratie- en Asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat [REDACTED], die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 28 december 2007 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 7 december 2006 tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 1 februari 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 februari 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. MEULEMANS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, loco advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Op 10 juli 2006 dient verzoekster een aanvraag tot vestiging in als echtgenote van een Belgische onderdaan.

Op 7 december 2006 beslist de minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

Motivering in feite: in haar arrest van 24 april 1995 heeft de Raad van State gepreciseerd dat indien het zich gemeenschappelijk vestigen niet noodzakelijk een effectieve en duurzame vorm van samenwonen met zich meebringt, dan veronderstelt het toch minstens de staat van echtgenoot, die eigenlijk niet als dusdanig kan erkend worden zonder het bestaan van een minimum aan relatie

tussen de echtgenoten. De raad van State oordeelt dat er minstens een "gezinscel" moet bestaan, waarbij er een relatie moet bestaan tussen de echtgenoten. Er moet tussen de echtgenoten een reële, echtelijke band bestaan (levensgemeenschap), en dit, ook al is de verblijfplaats van de echtgenoten verscheiden. Uit het relatieverlag van 4 december 2006 van de politie van blijkt dat er ernstige twijfels zijn omtrent de relatie tussen beide echtelieden."

2. Onderzoek van het beroep.

2.1. In een enig middel werpt verzoekster onder andere de schending op van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Verzoekster betoogt dat de motiveringsplicht in die zin wordt geschonden doordat het relatieverlag van 4 december 2006 niet aan haar werd betekend zodat zij geen kennis heeft van de inhoud ervan. Verzoekster kan zich derhalve niet in rechte verdedigen. Verzoekster heeft hierover reeds haar beklag gedaan bij brief van 18 december 2006. Gezien de dienst Vreemdelingenzaken zich hoofdzakelijk en uitsluitend beroept op dit verslag om haar negatieve beslissing te nemen is de motiveringsplicht wel degelijk geschonden. Bovendien blijkt uit diverse verklaringen dat verzoekster en haar echtgenoot hoe dan ook samenwonen, zij het dat zij aanvankelijk in Mechelen waren aangewezen op de goodwill van vrienden en familie van de heer A. omdat zij nog niet over voldoende eigen middelen beschikten. Bewijzen met een decisief karakter zijn absoluut noodzakelijk, zodat vermoedens die worden tegengesproken niet volstaan.

2.2. Het enige motief van de bestreden beslissing luidt als volgt: "Uit het relatieverlag van 4 december 2006 van de politie van blijkt dat er ernstige twijfels zijn omtrent de relatie tussen beide echtelieden"

De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Het enige motief van de bestreden beslissing "Uit het relatieverlag van 4 december 2006 van de politie van blijkt dat er ernstige twijfels zijn omtrent de relatie tussen beide echtelieden", is geen afdoende motivering in de zin van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Het enig middel is in die mate gegrond.

3. Uit voorgaande blijkt dat de zaak slechts korte debatten heeft vereist. De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, is zonder voorwerp

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 7 december 2006 tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten.

Artikel 2.

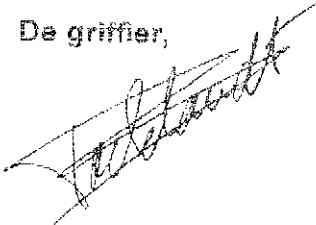
De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend en acht door:

dhr. M. MILOJKOWIC, wvd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. P. BAEKELANDT, toegevoegd griffier.

De griffier,

P. BAEKELANDT

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC